

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمان خود شفقتی بر نشاط ذهنی و انگیزش تحصیلی در دانش آموزان ۱۴ تا ۱۸ ساله ی دارای اختلال یادگیری

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مطالعات میان رشته ای علوم بهداشتی، روانشناسی، مدیریت و علوم تربیتی (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۲

نویسندگان:

پریسا دیناری - دانش آموخته گروه روانشناسی، واحد نائین، دانشگاه آزاد اسلامی، نائین، ایران

علیرضا تقوایی - استادیار گروه روانشناسی، واحد نایین، دانشگاه آزاد اسلامی، نائین، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی اثر بخشی درمان خودشفقتی بر نشاط ذهنی و انگیزش تحصیلی در دانش آموزان ۱۴ تا ۱۸ سالگی با اختلال یادگیری انجام گرفت. روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون پس آزمون با گروه کنترل و پیگیری بود. بدین منظور از بین دانش آموزان ۱۴ تا ۱۸ ساله ی دارای اختلال یادگیری مراجعه کننده به مراکز روانپزشکی اصفهان در سال ۱۴۰۰ مراجعه کرده اند به صورت در دسترس و سپس به صورت تصادفی ۱۵ نفر در گروه آزمایش و ۱۵ نفر در گروه کنترل قرار داده شد. سپس به مدت هشت جلسه ۹۰ دقیقه ای درمان خودشفقتی روی گروه آزمایش اجرا گردید. در صورتی که گروه کنترل هیچ درمانی دریافت نکردند. ابزار دو پرسشنامه، مقیاس نشاط ذهنی ریان و فردریک (۱۹۹۷) و مقیاس انگیزش تحصیلی (بر اساس نظریه خودتنظیمی) بود. تحلیل داده ها با استفاده از روش تحلیل واریانس به همراه اندازه گیری مکرر نشان داد که نمرات نشاط ذهنی و انگیزش تحصیلی در گروه آزمایش در مراحل پس آزمون و پیگیری نسبت به مرحله پیش آزمون در سطح $P < 0/01$ روند کاهشی داشته است در صورتی که نمرات انگیزش تحصیلی در گروه آزمایش در مراحل پس آزمون و پیگیری نسبت به مرحله پیش آزمون در سطح $P < 0/05$ روند افزایشی داشته است. درمان خودشفقتی توانسته است نمرات نشاط ذهنی، تنظیم هیجان شناختی و انگیزش تحصیلی را بهبود بخشد و با توجه به این که بین نمرات پس آزمون و پیگیری در متغیرهای مطرح تفاوتی مشاهده نشده است می توان ادعا کرد این درمان تداوم داشته است.

کلمات کلیدی:

درمان خود شفقتی، نشاط ذهنی، انگیزش تحصیلی، اختلال یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1505894>

